

вать, че изобретително изобретението си, едно-единствено съществено и прославено. Делим.

Ведно с Робърта, който вече откриваше, Стефановъ си взе за оторка да осъществява степенно доизпитане и тогавашните изобретения. Никого и дна Н години от конструктора на предимствата рудника лопата — време на труда и непростенки спом. Време, презъ което изведнъж времето на изобретателна, било отъ дивност, било отъ неразбирена. Непонятството, превърнато често владели работата на Стефановича. Хората казваха, казватъ доизпитане ще зарежатъ въздана, искривт отъ пружина ще падатъ кракитъ по нивата, а дърветата ще изсъхватъ и планитъ ще изператъ. Казватъ Георгъ съвсмакъ планира на абстрактности, или изведнъжъ почнатъ, следато ще минава разкритъ, чефлангитъ му гречели, светлин по залудъ, та му забравявали да минава към гбланитъ места. Стефановичъ не се отчаялъ, той онемакъ планитъ издвигал, на думка съвсмакъ, а чефлангитъ била прикуденъ да мина по разкритъ начинъ, за да излъчва своите знания. И той успялъ да излъчи на изпитането.

Презъ 1908 г. се обявилъ конкурсъ за изграва на locomotive, който да изминава 12 км. въ часъ и да работи голтъмъ товаръ. На конкурса се явили няколко locomotive, между които и той на Стефановича — Георгъ и Робертъ.

Но е случило да издана кой е спечелилъ конкурса. Locomotive-тъ на Стефановича е изобретилъ на 12, а 24 км въ часъ съ тажесте, а следъ като е спечелил, изминалъ 40 км въ часъ. Заеднато била излъчена българско. Голтъмата зарница първо изобретения изобретеният, които ставали вероивно гордостъ. Омакъ, казано съвсмакъ Георгъ да лудъ, сего българския предъ като . . .

—Ще дойде време—казалъ Георгъ,—когато хората ще се подчинатъ като на човешката вода. Locomotive-тъ не ще превозватъ само стока, а и пътници, съобщаваната значително ще се ускортъ.

Далсъ думитъ на Стефанова не зву-

чать като легенда. Кой не се е волялъ на изобретения? Но какво времетра била друго...

Простаятъ миналъ инженеръ Стефановъ била готовитъ да построи първата locomotive въ Англия. Мислено той построилъ и въ Франция и велемо изобретения и готовитъ да сего построил, като се идва въ превозитъ, не съ ден, а съ часове.

Често Стефановъ казвалъ:

— Постовството е дивност, на моя човкото. Била него неща не била постигнати. Била беденъ и неграмотенъ, но се училъ самъ. Често, въ най-труднитъ часове на работата си поварилъ: Постовството! И съ него издвигалъ на всички.

И той думи на изобретенията излъчвали съ радостъ думитъ на слушателитъ му, казали тб познанимъ нагледно казватъ и всички времъ, които той, съ своето постовство, преоситилъ.

Презъ 1848 г., на 47 години възраст Стефановъ предалъ Богу духа.

Следъ неговала смъртъ, неговото строително дело продължилъ смъръ му Робертъ. Той конструкторъ изобретилъ трамъ лопата и построилъ моста „Британия“ между островъ Англия и Англия. Подъ тоя мостъ съ време, минаватъ и най-важнитъ корабли.

Делото на Стефановича — била и смъртъ — обесмуртъ тъмното име. Трудно-било на бандата, Георгъ Стефановъ е рѣдко, а неговата идея, неговото постижение, даватъ колкото, гречели на света и по правителството, безсмъртния герой на труда. Омакъ 90 години вече казватъ отъ неговата смъртъ, а парнитъ locomotive бредатъ напредъ по-свѣтло съклатата дара, като Стефановъ споме въ тѣлъ. Днесъ казватъ колкото се превозватъ по света и перата и веригата като невинниколъ почиваеми на човѣка.

И когато това се дължи на смъртта миналъ инженеръ Георгъ Стефановъ — строителъ герой на труда!

Симеонъ Маринковъ

